

פד א מיי פ"ח מהל' גולה
ואכזה הלכ' א סמג
עשין מד טו"ע ח"מ כ"י סה
סעף 1:
פה ב מיי פ"ט ע"ש הל' ז
סמג עשין עג טו"ע
ע"ש כ"י שעג סעף א:
ג א מיי וזמנ' ע"ש טו"ע
ע"ש סימן שעג סעף א:
פד ד מיי פ"ג מהל' אשוח
הלכ' י"ח סמג עשין מח
טו"ע א"ר ע"ש ק"ד סעף
ד:

פה ה מיי פ"ד ע"ש הלכ'
י"ח ופ"א מהל' איסורי
ביאה הלכ' ט סמג עשין מח:
פ"א ו מיי פ"ד מהל'
אשוח הלכ' י"ח
ו"פ"ח מהל' איסורי ביאה
הלכ' ט טו"ע א"ר ע"ש ו
סעף א:
ז מיי פ"ח מהלכות
איסורי ביאה הלכ' ח
סמג לאחין קנה טו"ע ע"ש
ס"ו סעף 1:
צא ח מיי פ"ג ע"ש הלכ'
ג:

צב ט מיי פ"ד מהל'
אשוח הלכ' ח סמג
עשין מח:
תורה אור השלם

1. שורם עצרו במלים ובק'
קשימו לפיהם: איוב כ"ט ט
2. וישב איש אתה שכבת
זרע ונעלם מעיני אישה
ונסקרה ודאי נטמאה ועד
אין קה ודוא לא נפקשה:
בבבבב ה יג

גלוין הש"ס

גמ' יצ"ר אלבשה ע"י כ"ק
דף מח ע"א חוס' ד"ה כמלן:
חוס' ד"ה אונם וכו' אע"ג
דאבוה דשמאלא וכו'. עשין
שער המלך פ"ה מהלכות
יסקדי המורה ה"ח:

תוספות ר"ד

אין בהם אחריות נכסים יחודר
פי"ח (ב) למלוא לצור ע"פ
צילווחו והנדר ליה ללוה
לצור ע"פ צילווחו דלוה
קאמר להר"ם שאין ב"ד
נפרעין מהן ובדור ר"מ ר"י
אומר בין כך ובין כך לא
יודע מפי שבי"ד נפרעין
מהן. פי"ח מן הקהלות דס"ל
אחריות ט"ס הוא ואפי'
שטר שאין בו אחריות גובה
מנכסים משועבדים הלכך אם
אין החייב מודה לא יחזור
החייב לפרעון ואם החייב
מודה לא יחזור החייב
לקנוניא ורבינו יצחק פוסק
דהכי הלכתא. רישא ר"מ
וסיפא ר"י וכו' כולה ר"מ
ושאני ליה לר"מ בין כתובה
לשטר פי"ד דדוקא אלא
קאמר דאחריות לאו ט"ס הוא
אלא בכתובה מודה דט"ס
הוא והואיל דהוא תנאי ב"ד
ואי אומרת השתא בשט"ח
דקדיהי מלוה וזוי דא"ל
לא שרי איניש וזוי בכדי
א"ר"מ דאחריות לאו ט"ס הוא
כתובה דלא יתבה אשה כלום
לא כ"ש י"ל דכתובה מודה
ר"מ דאית ליה תקנות שמעון
בן שטח. ויבין דתקנות ב"ד
הוא אע"ג דלא כתב ככתוב
דמי שני ליה והתנאי ה'
גובין מן המחזורין. פי"ח ולא
ממשועבדים כדתין בניטין
אין מוציאין לאכילת פירות
ולמזון האשה והבנות מפני
תקון העולם ואלו תן פירות
גזל שדה מלאה פירות ואכלן
חזור נגזל ולקחה מגולן ובה

חמשה גובין מן המחזורין. אע"ג דקמני מניינא תנא ושייר
הא דתנן בצרכי הניקין (גיטין דף מח: וס"ט) אין מוציאין
למזון האשה והבנות מנכסים משועבדים והא דפריך בצרכי קמא
דקידושין (דף טו: וס"ט) גזי ארבעה מעניקין להם שלש זאיש ושלש
זאשה כו' תנא תני ארבעה ואת
אמרת תנא ושייר היינו משום דקמני
ואי אתה יכול לומר ארבעה זאחד
מהטעם: **וגמ' חוב שאין בו אחריות.**
וא"ת תקשי מהכא לשמואל דלמר
בצרכי קמא דב"מ (דף יג:) אומר היה
רבי מאיר שטר שאין בו אחריות
אינו גובה לא מנכסים משועבדין
ולא מנכסים בני חורין והכא משמע
בדלוא דגבי מצני חרי ומיחו בללו
הכי אימתא שמואל התם מצרימתא
ורשב"א אומר דמהכא הוה מני
למדמי דגט חוב שטרין צו אחריות
היינו משמע דגט שטרין צו אחריות
ממשעבדין וכעין זה מנינו בצרכי גט
פשוט (ב"ב דף קס"ג:) גזי מי שצא
ואמר צדד שטר חובי והא דמוקי לה
הכא כרבי מאיר היינו משום דלכאורה
כוותיה אמילא אכל חי הוה פריך מינה
לשמואל הוה מני למדמי כדפרישית:
אסורה אבע"ה. אין להקשות
מאסמך דהוה שריא למרדכי (מגילה
דף יג:) דלדקת גמורה היתה:
אונם דשרי רחמנא חיבי משכחת
לה כו'. אע"ג דלדכוה
דשמואל חיישין קאמר משמע ליה
דמדאורייתא קאמר דלי מדרבנן לא
הוי מוציאין אותה מצלה על קד:
ממורת

יש בהן אחריות נכסים לא יחזיר שבית דין
נפרעין מהן אין בהן אחריות נכסים יחזיר
שאינן בית דין נפרעין מהן רבי מאיר
"וחכמים אומרים אחד זה ואחד זה לא יחזיר
שבית דין נפרעין מהן רישא ר"מ וסיפא ר'
יהודה וכי תימא כולה ר' מאיר היא ושאיני
ליה לר"מ בין כתובה לשטרי ומי שאני ליה
והתניא (ב) חמשה גובין מן המחזורין ואלו
הן פירות יושבה פירות דהמקבל עליו לזון
את בן אשתו ובת אשתו וגמ' חוב שאין בו
אחריות וכתובת אשה שאין בה אחריות
מאן שמעת ליה דאמר אחריות לאו טעות
סופר הוא רבי מאיר וקתני כתובת אשה
איבעית אימא ר' מאיר ואיבעית אימא ר'
יהודה איבעית אימא ר' יהודה התם כתבה
ליה התקבלתי הכא לא כתבה ליה
התקבלתי איבעית אימא ר' מאיר מאי חיוב
דקתני מן המחזורין: לא כתב לה וכו':
אמר אבוה דשמואל אשת ישראל שנאנסה
אסורה לבעלה חיישין שמא תחלתה באונם
וסופה ברצון איתביה רב לאבוה דשמואל
אם תשתבאי אפרקיך ואתבינך לי לאיתנו
אישתיך קרי רב עליה דאבוה דשמואל
ישרים עצרו במלים וכפ' ישימו לפיהם מאי
אית ליה למימר ב' בשבויה הקילו ולאבוה

יש בהן אחריות נכסים. ששיעזד לזה נכסיו לאותה מלוה לא
יחזירו מאלו למלוה ואפי' הלוה מודה שהוא חייב לו ומפרש התם (ט)
דחיישין שמא פרעו ומן הלוה נפל וזה שהוא מודה עזת קנוניא היא
זינייה לטרופ לקוחות ויחלקו זינייה: **וח"ל כו'.** דלחריזת טעות
סופר הוא וטרופ ממשעבדי ומפסדי
לקוחות. וזני פלוגמיה דר"מ ר"י הוה
בזדמניה אית ליה אחריות (ט) ט"ס
הוא: **מן המחזורין.** א"ס יש נכסים
בני חורין אכל החייב נגבין ואם
לאו אין נגבין מן המשועבדין: **פירות**
ושצה פירות. כדתנן במס' גיטין (מח:)
אין מוציאין לאכילת פירות ולשצה
קרקעות מנכסים משועבדים מפני
מיקון העולם. וזשנים אחוזין בטלית
(ב"מ דף י:). מפרש לאכילת פירות ולשצה
קרקעות כיצד הרי שגזל שדה ממזכירו
ומכרה לאחר והשציה הוה רבי היא
יוצאה זדין מתחת יד הלוקח עם
שצה שהשציה הלוקח בזבל וזניר
ועם פירות שצה שהנגזל טורפה
ממנו כשהוא חוזר על המוכר שמכרה
לו בלחיות גובה קרן מנכסים
משועבדין ושצה מנכסים בני חורין
ולא מן המשועבדין מפני מיקון העולם
לפי שאין קצובין ואין הלוקח יודע
בכמה להזכר: **והמקבל עליו לזון בן**
אשמו וצמ אשמו. אף הוא' אין גובה
מן המשועבדים לפי שאין קצובין ואין
כמוזים. והא דתנן בטרשא"ל והוא
מוזית מנכסים משועבדין מפני שהיא
כזבל חוב מוקמין לה התם (לקמן
ב"ב) שצקו לה מידו דקמס קנין
לכתיבה עומד: **וגט חוב.** כל שטרות
נקראין גט: **הכא לא כפשה ליה**
הסקנלטי. ואשמעינן מתני' דאע"פ
שלא כתב לה כתובה לא אמרינן מחלה
לו עלה אלא אמרינן סמכה על תקנת
ז"ד שהכל יודעין שהנשא אשה יש
לה כתובה: **מאי חייב נמי דקמני מן**
המחזורין. אע"פ שלא כתב לה כל
אחריות תנאי ז"ד הוא להיות כל
נכסיו אחראין לה בעודם לפניו אכל
אם מכרם אינה טורפת לקוחות
הואיל ולא נכתב בשטר ולא אמרינן
אחריות טעות סופר הוא: **סמכה**
באונם. תחלתה של צעילה: **וסופה.**
של צעילה. ולקמיה פריך אונם דשריא
רחמנא חיבי משכחת לה: **בצבויה**
הקילו. שלא ראיהו שנצטלה ובי
קאמר איהו בצעילה: **יצר אלבשה.**
וגם זה אונם שנתחלת צעילה שהיא
באונם הלבושה בצעול יצר: **והיא.**
מיעוטא הוא כלומר צסתם אשה
נמפתה ה' נתפשה מותרת יש אשה

א"ל מבי"ח כדקתני בבב"א
ה' גובין מן המחזורין וכו'.
איבע"א ר"י התם כתבה ליה
התקבלתי. פי"ח אשה קמחלה
ליה ויכולה היא למחול.
אלא הכא לא כתבה ליה
התקבלתי פי"ח במתני' הוא
כתב לה שדה שוה מה
והיא לא מחלה לו הלכך
לא עשה כלום: **אם תשתבאי**
וכו' אמר אבוה דשמואל
אשת ישראל שנאנסה אסורה
לבעלה פי"ח מדרבנן. דאע"ג
דמדאורייתא אונם בירשאל
שרי כדנפקא מהוא לא
נתפשה א"י מולצרה לא
תעשה דבר חיישין שמא
תחילתה באונם וסופה ברצון
ופליגא דרבא דאמר רבא כל

שחלתה באונם ובסוף היא אומרת הניחו לו ושאמלא לא נוקק עמי הייתי שוכרתו מותרת מ"י יצר אלבשה פי"ח תחלת ביאה וסוף
ביאה. תניא כוותיה דרבא והיא לא נתפשה אסורה הא נתפשה מותרת ויש לך אחרת שאע"פ שלא נתפשה מותרת ואיזו זו שחלתה
באונם וסופה ברצון: תניא איך והיא לא נתפשה אסורה הא נתפשה מותרת ויש לך אחרת (שאע"פ) שלא נתפשה מותרת
אשת כהן גרסי (ב) בהמדר אר"י א"ש והיא לא נתפשה אסורה הא נתפשה מותרת ויש לך אחרת (שאע"פ) שלא נתפשה מותרת
ואיזו זו שקידושה קודשי טעות. פי"ח כהן שקידושה ע"מ שהוא כהן נמצא לוי דהוא לגרירותא (ב) וכ"ש ע"מ שהוא לוי נמצא

א"ל מבי"ח כדקתני בבב"א
ה' גובין מן המחזורין וכו'.
איבע"א ר"י התם כתבה ליה
התקבלתי. פי"ח אשה קמחלה
ליה ויכולה היא למחול.
אלא הכא לא כתבה ליה
התקבלתי פי"ח במתני' הוא
כתב לה שדה שוה מה
והיא לא מחלה לו הלכך
לא עשה כלום: **אם תשתבאי**
וכו' אמר אבוה דשמואל
אשת ישראל שנאנסה אסורה
לבעלה פי"ח מדרבנן. דאע"ג
דמדאורייתא אונם בירשאל
שרי כדנפקא מהוא לא
נתפשה א"י מולצרה לא
תעשה דבר חיישין שמא
תחילתה באונם וסופה ברצון
ופליגא דרבא דאמר רבא כל

לגבות פירותיו אינו גובה אותן ממשעבדי אלא מב"ח ושבח קרקעות פי"ח גזל שדה ומכרה לאחר והשביחה ובה נגזל וטרופה
מלוקח ובה לוקח על גזלן לטרופ קרן ושבח הקרן גובה מנכסים משועבדים והשבח גובה מב"ח והמקבל עליו לזון בן אשתו
ובת אשתו וט"ח שאין בו אחריות וכתובה אשה שאין בה אחריות מאן שמעת ליה דאמר גבי שט"ח אחריות לאו ט"ס הוא
ר"מ וקתני כתובה אשה שאין בה אחריות אלמא לית ליה לר"מ תקנות שמעון בן שטח. איבע"א ר"מ איבע"א ר"מ
מאי חיוב דקתני מן המחזורין. פי"ח ולעולם לית ליה לר"מ תקנות שמעון בן שטח. והא דקתני בתולה גובה מאתים לא ממשעבדי

(א) היינו לאומקמא דשמואל בב"מ (דף י"ג) וי"ל והא דלא מהדרין ליה לזה נצ"ר ע"פ גלוחיו היינו משום דלוה לא אמר להדי"מ. (ב) משלן רבינו שכתב גרסין כהמירי משמע שלא היה גורם ככהן נמצא לומר דשמואל. (ג) אינו מובן דמאי כ"ש הוא או אוילי דליל ואילו ע"מ שהוא לוי וכו' ומע שמסין כדפסק לית הלכתא כ"ש. י"ח לעיין דהא כגזמנ' יוסטין גם ר"ש מודה ובלאמרינן התם: